

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 4/2024-33

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Rastislava Kaššáka a v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Emíliou Korčekovou, advokátkou, Malacká cesta 5680/2B, Pezinok, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-18C/224/2009 po právoplatnosti nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 326/2013 z 12. septembra 2013 a proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8Co/122/2023 takto

r o z h o d o l :

- Postupom Mestského súdu Bratislava IV (predtým Okresného súdu Bratislava I) v konaní vedenom pod sp. zn. B1-18C/224/2009 (predtým sp. zn. 18C/224/2009) po právoplatnosti nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 326/2013 z 12. septembra 2013 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 8Co/122/2023 (predtým 8Co/263/2019) **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **5 000 eur**, ktoré mu **je** Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **2 000 eur**, ktoré mu **je** Krajský súd v Bratislave **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Mestský súd Bratislava IV je **povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **410,26 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Uznesením č. k. I. ÚS 4/2024-19 z 11. januára 2024 ústavný súd prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľa doručenú 28. novembra 2024, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-18C/224/2009 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8Co/122/2023 (ďalej len „napadnuté konania“). Zároveň sa domáha priznania primeraného finančného zadostučinenia od každého zo súdov po 5 000 eur a náhrady trov konania pred ústavným súdom v sume 410,26 eur od mestského súdu.

2. Ústavný súd na tomto mieste hneď v úvode považuje za vhodné ozrejmiť, že od 1. júna 2023 nastali viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Podľa § 18n ods. 2 písm. d) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov prechádza od 1. júna 2023 výkon súdnictva v ostatných veciach z Okresného súdu Bratislava I na Mestský súd Bratislava IV. Zohľadňujúc uvedené zmeny súvisiace s nadobudnutím účinnosti novej súdnej mapy, ústavný súd ďalej v texte tohto rozhodnutia označuje Okresný súd Bratislava I ako „okresný súd“, a to pokiaľ ide o jeho postup a úkony realizované do 31. mája 2023.

3. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a ostatného spisového materiálu vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou z 21. augusta 2009 podanou na Okresnom súde Bratislava I domáha od žalovanej Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky náhrady nemajetkovej ujmy v sume 250 000 Sk, resp. 8 298 eur z titulu náhrady škody pri výkone verejnej moci (spočívajúcej v nesprávnom úradnom postupe – prietahoch v exekučnom konaní a v konaní súdnej exekútorky nad rámec udeleného poverenia, pozn.). Tejto ústavnej sťažnosti predchádzala ústavná sťažnosť sťažovateľa, o ktorej ústavný súd rozhodol nálezom sp. zn. II. ÚS 326/2013 z 12. septembra 2013 (ďalej len „nález ústavného súdu“) o porušení sťažovateľových práv zaručených v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prietahov a sťažovateľovi priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 2 500 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

4. Po vydaní nálezu ústavného súdu sa okresný súd najskôr zaoberal uložením povinnosti zložiť preddavok na trovy konania (uznesenie č. k. 18C 224/2009-241 zo 4. mája 2017 v spojení

s uznesením krajského súdu č. k. 16Co58/2019-359 z 29. marca 2019) a napokon rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 18C 224/2009-311 zo 4. decembra 2018, keď žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Krajský súd uznesením č. k. 8Co 263/2019-383 z 11. júna 2020 odvolanie sťažovateľa odmietol a po jeho zrušení uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo 155/2021 z 24. mája 2023 rozhodol uznesením sp. zn. 8Co/122/2023 z 18. decembra 2023 o zrušení napadnutého rozsudku a vrátení veci mestskému súdu na ďalšie konanie.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ, uvádzajúc početnú citáciu judikatúry ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), tvrdí, že vo vzťahu k problematike posudzovania zbytočných prietahov v súdnom konaní s akcentom na celkovú „extrémnu“ dĺžku konania v trvaní 14 rokov je tento stav z ústavnoprávneho hľadiska neprijateľný a neakceptovateľný. S ohľadom na celkovú dĺžku napadnutého konania tiež zdôrazňuje, že v jeho prípade ide o odmietnutie spravodlivosti, keďže ochrana jeho práv nie je rýchla a účinná, čo považuje za neprípustné a ústavnoprávne nekonformné.

III.

Vyjadrenie mestského súdu a krajského súdu

III.1. Vyjadrenie mestského súdu:

6. Podľa vyjadrenia mestského súdu sp. zn. 1SprV 54/2024 z 31. januára 2024 súd v predmetnej veci koná plynule a bez zbytočných prietahov, na základe čoho považuje ústavnú sťažnosť za nedôvodnú.

6.1. K ústavnej sťažnosti sa vyjadrila aj zákonná sudkyňa, ktorej bola vec pridelená 28. júna 2023. S chronologickým opísaním procesných úkonov uskutočnených vo veci poukázala na to, že po vrátení spisu z najvyššieho súdu 20. júna 2023 bolo zrušujúce uznesenie odoslané sporovým stranám 4. septembra 2023 a spis bol v novembri 2023 predložený krajskému súdu, ktorý po zrušení prvoinštančného rozsudku vrátil spis mestskému súdu 29. decembra 2023 a spis sa v súčasnosti nachádza u zákonnej sudkyne.

III.2. Vyjadrenie krajského súdu:

7. Krajský súd vo svojom vyjadrení k ústavnej sťažnosti sp. zn. 1SprV/35/2024 z 25. januára 2024 prostredníctvom zákonnej sudkyne uviedol, že o odvolaní sťažovateľa rozhodol prvýkrát pod sp. zn. 8Co/263/2019 uznesením z 11. júna 2020 tak, že odvolanie bolo odmietnuté po tom, ako odvolací súd výzvou z 12. mája 2020 vyzval JUDr. Korčekovú, o ktorej sťažovateľ tvrdil, že ho zastupovala v celom konaní na súde prvej inštancie, aby založila do spisu riadnu plnú moc na zastupovanie sťažovateľa v konaní. Po zrušení tohto uznesenia v dovolacom konaní uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 9Cdo/155/2021 z 24. mája 2023 bolo o odvolaní sťažovateľa znova rozhodnuté uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 8Co/122/2023 z 18. decembra 2023 a napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu bol zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Podľa krajského súdu

sťažovateľ prispel k dĺžke konania svojimi zmätočnými a nejasnými podaniami, predovšetkým plnou mocou údajne udelenou JUDr. Korčekovej na celé konanie na súde prvej inštancie, pričom v konaní na súde prvej inštancie tento postup nenamietal, keď súd s ním konal osobne bez zreteľa na vadnú plnú moc udelenú advokátke sťažovateľom.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd v tejto veci upustil od ústneho pojednávania, lebo na základe podaní účastníkov je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci [§ 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

9. Podstata námietok sťažovateľa v súvislosti s namietaným porušením jeho základných práv na súdnu ochranu a na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote spočíva v konštatovaní nečinnosti všeobecných súdov s dôrazom na skutočnosť, že v čase podania tejto druhej ústavnej sťažnosti nebolo o jeho žalobe právoplatne rozhodnuté ani po viac ako 14 rokoch.

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru EŠLP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, IV. ÚS 120/2018) a môžu byť ústavným súdom posudzované spoločne.

12. Predmetom konania je žaloba sťažovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy podaná na okresnom súde 21. augusta 2009. Posúdenie právnej zložitosti veci nie je dané samo osebe predmetom konania ani frekvenciou toho-ktorého typu konania, ale vždy skutkovými a právnymi okolnosťami konkrétnej prejednávanej veci. Ústavný súd konštatuje, že konanie o náhrade nemajetkovej ujmy, resp. konanie o náhrade škody pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení patrí medzi bežnú agendu všeobecných súdov. Lehota viac ako desiatich rokov [od právoplatnosti nálezu ústavného súdu z 12. septembra 2013 (22. októbra 2013) až do podania ústavnej sťažnosti (28. novembra 2023), pozn.] s osobitným prihliadnutím na celkovú doterajšiu dĺžku konania v trvaní 14 rokov presahuje lehotu rozhodovania o akejkol'vek zložitej právnej otázke (III. ÚS 62/06).

13. Pri hodnotení kritéria, ako sa správal sťažovateľ v konaní, v ktorom namieta prietahy, ústavný súd zistil, že sťažovateľovo čiastočné prispenie k zdlhavejšiemu postupu súdu sa prejavilo

až po prvom náleze ústavného súdu, keď sa niektoré sťažovateľove podania nejavili súdu ako dostatočne jasné.

14. Rozhodujúci bol postup okresného súdu v konaní, ktorý aj napriek vydanému nálezu ústavného súdu z 12. septembra 2013 a príkazu konať bez zbytočných prietahov opätovne nepostupoval v napadnutom konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Okresný súd síce vo veci rozhodol, avšak až po piatich rokoch od vydania nálezu ústavného súdu. V dôsledku podaného odvolania bola vec predložená krajskému súdu, ktorý taktiež vo veci nekonal dostatočne efektívne, keď sa vecou „zaoberal“ viac ako štyri roky, a napokon prvoinštančné rozhodnutie zrušil a vrátil vec mestskému súdu na ďalšie konanie.

15. Ústavný súd vo vzťahu k postupu okresného súdu, mestského súdu i krajského súdu v napadnutom konaní konštatuje, že už zo samotnej dĺžky vedeného civilného sporového konania (v čase rozhodovania ústavného súdu celkovo v trvaní viac ako štrnástich rokov, z toho viac ako štyroch rokov na krajskom súde rozhodujúcom o odvolaní sťažovateľa proti prvoinštančnému rozsudku) bez potreby podrobného skúmania dlhších časových úsekov medzi jednotlivými procesnými úkonmi možno vyvodiť, že vo veci konajúce súdy nerespektovali zásadu rýchlosti a efektívnosti súdneho konania a osobitne okresný súd spôsobil extrémne prietahy, čo je z ústavnoprávneho hľadiska neakceptovateľné.

16. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nie je pomenovanie príčin prietahov v konaní alebo dospieť k záveru, či príčiny majú objektívny alebo subjektívny charakter. Dôležité je rozhodnúť o tom, či k týmto prietahom v konaní došlo, a odstrániť právny stav neistoty sťažovateľa. Procesný postup okresného súdu po vydaní nálezu ústavného súdu napriek uloženému príkazu konať vo veci bez zbytočných prietahov k rýchlemu odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa nesmeroval.

17. Spor sťažovateľa nie je po viac ako 14 rokov skončený, nateraz dokonca ani meritórne rozhodnutý. Mestským súdom tvrdená snaha v danom čase postupovať v konaní plynule nič nemení na záveroch ústavného súdu, že celková neprimeraná dĺžka trvania predmetného konania vedeného súdom prvej inštancie výrazne vybočila z rámca požiadavky dosiahnutia konečného rozhodnutia vo veci v primeranej lehote a že ničím neospravedlňiteľným zdĺhavým postupom súdov oboch inštancií v napadnutom konaní došlo k neprimeraným prietahom, čím bolo nesporne zasiahnuté do ústavne zaručeného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 a 2 výroku tohto nálezu).

18. Ústavný súd už viackrát judikoval, že ani právne či skutkovo náročnejší prípad nesmie trvať v právnom štáte dlhú dobu. Časový horizont toho, kedy sa strane konania dostáva konečného rozhodnutia vo veci, je neoddeliteľnou súčasťou meradla celkovej spravodlivosti podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Čím je tento časový horizont dlhší, tým viac sa rozostavajú kontúry spravodlivosti v očiach dotknutých strán v konaní, ako aj vo všeobecnom vnímaní verejnosti a verejnej mienky. Neprimeraná dĺžka konania sa potom priamo odráža v dôvere občana v štát, jeho inštitúcie a právo, čo je základnou podmienkou na fungovanie legitímneho demokratického a právneho štátu (m. m. I. ÚS 688/2014, IV. ÚS 59/2023).

19. K sťažovateľom namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ku ktorému malo dôjsť predovšetkým v dôsledku extrémnej dĺžky napadnutého konania, ústavný súd poznamenáva, že v systematike ústavy sú primeraná celková dĺžka, rýchlosť a plynulosť súdneho konania obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. K vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu z týchto dôvodov však napriek tomu môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné prietahy (spôsobené neodôvodnenou nečinnosťou alebo neefektívnou a nesústredenou činnosťou), ako aj celková doterajšia dĺžka preskúvaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci (najmä predmet konania, teda to, čo je pre sťažovateľa v stávke) možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*). Ústavný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že vykonanie spravodlivosti s neprimeraným (extrémnym) oneskorením vo svojej podstate ohrozuje základné právo na súdnu ochranu, a tým aj dôveryhodnosť justície (m. m. IV. ÚS 184/2010, IV. ÚS 13/2018).

20. Ústavný súd, aplikujúc uvedené právne názory na vec sťažovateľa, konštatuje, že z hľadiska právnej a faktickej zložitosti veci, jej významu pre sťažovateľa a skutočnosti, že od podania žaloby uplynulo viac ako 16 rokov bez jej meritórneho prieskumu a vydania čo i len nepravoplatného rozhodnutia vo veci samej, keď je okresný súd ešte len vo fáze ozrejmovania subjektov na strane žalobcu, je toho názoru, že uvedený stav je nezlučiteľný s požiadavkami vyplývajúcimi z podstaty základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Dlhodobu trvajúce súdne konanie bez právoplatného rozhodnutia vo veci samej totiž vo svojej podstate možno kvalifikovať vo vzťahu k sťažovateľovi ako odmietnutie spravodlivosti (*denegatio iustitiae*). Rezumujúc všetky skutočnosti vo veci sťažovateľa, ústavný súd rozhodol tak, že postupom mestského súdu, resp. okresného súdu v napadnutom konaní došlo aj k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (bod 1 výroku tohto nálezu). Vo vzťahu k postupu krajského súdu tejto požiadavke sťažovateľa nevyhovelo (bod 6 výroku tohto nálezu), pretože konanie na krajskom súde ako súde odvolacom extrémne dlhú dobu netrvalo.

V.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

21. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

22. Napriek tomu, že príkaz konať bol už raz ústavným súdom uložený, okresný súd ho nerešpektoval, avšak sťažovateľ vysloviť nový príkaz konať bez zbytočného prietahov vo vzťahu k mestskému súde uložiť nežiadal a pokiaľ žiadal uložiť túto povinnosť krajskému súde, vec už bola v čase rozhodovania ústavného súdu mimo rozhodovacej sféry krajského súdu. Preto tejto časti návrhu ústavný súd nevyhovelo (bod 6 výroku tohto nálezu).

23. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiadal priznať mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 eur od každého zo súdov. Ústavný súd pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľa na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na okolnosti

prípade. Berúc do úvahy charakter predmetu konania, obdobie právnej neistoty sťažovateľa a všetky okolnosti daného prípadu, majúc na pamäti, že cieľom priznania primeraného finančného zadost'učinenia je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, nie získanie iného majetkového prospechu, ústavný súd považoval priznanie požadovanej sumy od mestského súdu 5 000 eur a v sume 2 000 od krajského súdu za primerané finančné zadost'učinenie podľa čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (body 3 a 4 výroku tohto nálezu).

23.1. Vo zvyšnej časti, t. j. nad rámec priznaného finančného zadost'učinenia vo vzťahu ku krajskému súdu, ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 6 výroku rozhodnutia).

VI.

Trovy konania

24. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania pred ústavným súdom v ním požadovanej sume 410,26 eur (bod 5 výroku tohto nálezu).

25. Hoci pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd zásadne vychádza z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2023 je 208,67 eur a hodnota režijného paušálu je 12,52 eur, pričom sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za 2 úkony právnej služby uskutočnené v roku 2023 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu ústavnému súdu), čo predstavuje celkom sumu 442,38 eur. Sťažovateľ žiadal priznať sumu 410,26 eur, na ktorej zaplataenie ústavný súd zaviazal mestský súd, keďže priesťahy boli zistené najmä v jeho postupe.

26. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 1. februára 2024

Miloš Maďar
predseda senátu